

1. **חולין דף ס עמוד ב**
וاث העם העביר אותו לערים, Mai נפקא מינה - דלא ליקרו לאחיו גלוותא
2. **אור החיים בראשית מו, טו**
וטעמו להענין מצרים כדי שלא יהיה אחיו דלים בפני עשירים
3. **רמב"ן בראשית מא, לג**
ירא פרעה איש נבון וחכם ... ואמר יוסף כל זה בעבר שיבחרו אותו, כי החכם עיניו בראשו
4. **רמב"ן בראשית מב, ט**
וכן אני אומר שככל העניינים האלה היו ביוסף מחייבתו בפתרון החלומות, כי יש לתמוה אחר שעמד יוסף במצרים ימים רבים והיה פקיד ונגיד בבית שר גדול במצרים, אך לא שלח כתוב אחד לאביו להודיעו ולנחמו, כי מצרים קרוב לחברון כששת ימים, ואילו היה מהלך שנה היה ראוי להודיעו לכבוד אביו
5. **סוטה דף יג עמוד ב**
ויאסף הורד מצרים - א"ר אלעזר: אל תזכיר הורד אלא הורד, שהורד איצטגנני פרעה מגודלתו
6. **סוטה דף לו עמוד ב**
אמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן, בשעה שאמר לו פרעה ליוסף 'ובלעדיך לא ירים איש את ידו וגוי', אמרו איצטגנני פרעה: עבד שלקחו רבנו בעשרים כסף تمשלילו עליו?
7. **בראשית רבה פרשה פט**
נער - שוטה, עברי - שונא, עבד - שכך מוכתב בסקרידין של פרעה שאינו עבד מולך
8. **מדרש תהילים מזמור קה**
לאסור שריו בנצח - כיוון שביקש פרעה להמליך את יוסף אמרו כל סנקליטין שלו יש עבד מלך, כוון שלמלך יוסף נטלים וחבושים והמתין עד שבאו אחיו להודיע שהוא בן גנוסים, ולאחר כך גורנו בחבלים
9. **נצח' בהעמק דבר בראשית מו, לד**
כך עלה בדעת יוסף לסבב הדבר להגיע לתוכלית המבוקש לשבת בדד. אעיג' שהיה באופן שהיה אחיו ובית אביו לבוז מלחמות זה בענייני פרעה. מ"מ הכל כדי להגיע לזה התכליות הנחוצה לשמרות קדושת ישראל
10. **חזקוני בראשית מו, לד**
ואמרתם אנשי מקנה - יוסף היה דואג אם יהיה שרים בבית פרעה שיורידוהו מגודלותו שהרי בשבייל קנאת כתנות פסים מכרכחו
11. **בראשית רבה פרשה צא**
כתיב (משליליא) מונע בר יקבוחו לאום וברכה לראש משביר, מונע בר יקבוחו לאום - זה פרעה, וברכה לראש משביר - זה יוסף, יקבוחו לאום זה פרעה שנגנו התבואה בשני רעבון והוא הבריות מקלין אותו, אבל יוסף זן את העולם בשני רעבון קרועה הזה שמנהייג את צאנו, עליו אמר דוד (תהלים פ) רועה ישראל האזינה נוהג כצאן יוסף

12. רמב"ן בראשית מז, יט

קנה אתנו ואת אדמתנו - הנה אמרו לו שגמ גופם יקנה לעבדים לפרעה, וכן אמר הן קניתי אתכם היום ואת אדמתכם, אבל אמר ויקן יוסף את כל אדמת מצרים לפרש כי מכורו מצרים איש שדהו, ולא אמר שיקנה גופם רק האדמה. והטעם כי הם אמרו לו שיקנה אותם לעבדים עושי מלאכת המלך ברכינו, והוא לא רצה רק לknות את האדמה, והתננה עמהם שיעבדו אותה לעולם ויהיו בה אריסי בת אבות לפרש ... והנה ראוי שיטול המלך שהוא אדון הקrkע ארבע הידות ואתם החמשית, אבל אני אחסח עמכם שתטלו אתם חלק בעל הקrkע לפרש יטול החלק הראי לאрис, אבל תהיו קנים לו שלא תוכלו לעזוב את השדות. וזה טעם מה שנדרו לו והאדמה לא תשם, שלא תשם לעולם. ולכך אמרו לו נמצא חן בעניי אדוני, שהקלת עלינו ליטול ארבע הידות שנוכל לחיות בהם, והיינו עבדים לפרש, כאשר נדרנו שנעבד את האדמה לרכינו

13. רש"י בראשית פרק ג, ו

כאשר השבעך - ואם לא בשbill השבואה לא הייתה מניתך

14. סוטה דף לו עמוד ב

ואעיג' דלא ניחה ליה, א"ל: עלה וקבר את אביך כאשר השבעך

15. מדרש תהילים מזמור קה

הפק לבם לשנוא עמו. רבוי חייא בשם ר' יוחנן, ורבי יודע בשם ר' יהודזק, אתמול ותקול נשמע וגוי' וייטב בעניי פרעה. וככשיו, הפק לבם לשנוא, ויקם מלך חדש

16. עירובין דף נג, א

ויקם מלך חדש על מצרים - רב ושמואל חד אמר חדש ממש וחדר אמר שנתחדשו גזירותיו מאן דאמר חדש ממש כתיב 'חדש' ומאן דאמר שנתחדשו גזירותיו מدلא כתיב וימת וימליך ולמן דאמר שנתחדשו גזירותיו הא כתיב 'אשר לא ידע את יוסף' מי אשר לא ידע את יוסף דהוה דמי כמאן דלא ידע ליה ליוסף כלל